

74/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. május 21.

A Bíróság C-684/24. és C-685/24. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete | Across Fiduciaria és társai és Unione Fiduciaria és társai

Pénzmosás elleni küzdelem: jogos érdek fennállása esetén a nyilvánosság hozzáférhet az olasz jog szerinti vagyongazdálkodói megbízások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz

Az általános nyelvhasználatban a vagyongazdálkodói megbízás olyan megállapodás, amelynek keretében a vagyongazdálkodóra ruházzák a vagyonnak vagy jogoknak a vagyongazdálkodó vagy más kedvezményezettnek érdekében való kezelését. A pénzmosás elleni 4. irányelv¹ szerint a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a vagyongazdálkodók biztosítsák, tárolják és hozzáférhetővé tegyék a vagyongazdálkodói megbízások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat. E kötelezettségek a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciókhoz hasonló struktúrával vagy funkcióval rendelkező egyéb, társulás jellegű jogi megállapodásokra is kiterjednek.

Az olasz hatóságok intézkedéseket fogadtak el e kötelezettségek végrehajtására, és úgy ítélték meg, hogy az olasz jog szerinti vagyongazdálkodói megbízás (*mandato fiduciario*) ilyen hasonló, társulás jellegű jogi megállapodásnak minősül. Következésképpen előírták a vagyongazdálkodó társaságok számára, hogy közöljék a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat. Mivel vitatták e kötelezettségeket, e társaságok közül többen a laziói regionális közigazgatási bírósághoz (Olaszország) fordultak többek között a pénzmosás elleni 4. irányelv egyes rendelkezéseit átültető nemzeti szabályok uniós joggal való összeegyeztethetlenségére, valamint magának az irányelvnek az egyes rendelkezései jogellenességére hivatkozva. Mivel e bíróság elutasította kereseteiket, az államtanácshoz (Olaszország) fordultak, amely két külön előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett az Európai Bíróság elé az említett rendelkezések érvényességével és értelmezésével kapcsolatban.²

A Bíróság a mai ítéletében, amelynek keretében a két ügyet együttesen tárgyalja, először is **megerősíti azokat a rendelkezéseket, amelyek érvényességét vitatták**. A Bíróság ugyanis hangsúlyozza, hogy a terület sajátosságait figyelembe véve az uniós jogalkotó által választott szabályozási módszer **megfelel a jogbiztonság elvének**, amennyiben a hatóságok számára elismert mérlegelési mozgásteret terjedelmét és gyakorlásának módját kellő pontossággal határozták meg. Ezenkívül **a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférés** biztosítása – jogos érdek fennállása esetén – **összeegyeztethető** az Európai Unió Alapjogi Chartájának **7. és 8. cikkében garantált jogokkal**. A Bíróság szerint az uniós jogalkotó e szabályozással jogszerű és fontos célt követ, nevezetesen, hogy az arányosság elvére figyelemmel a fokozott átláthatóság révén megelőzze a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását.

A Bíróság ezt követően megállapítja, hogy az uniós jog³ lehetővé teszi az olasz jogalkotó számára, hogy **az olasz jog szerinti vagyongazdálkodó társaságokkal kötött vagyongazdálkodói megbízásokat (*mandato fiduciario*) olyan „egyéb jellegű jogi megállapodásnak” tekintse**, amelyekre alkalmazni kell a pénzmosás elleni irányelvben előírt tájékoztatási és hozzáférési kötelezettségeket. Az a körülmény, hogy az olasz jog szerinti vagyongazdálkodói megbízás nem jár együtt az érintett vagyontárgyak tulajdonjogának átruházásával, nem ellentétes e besorolással. A Bíróság e tekintetben úgy véli, hogy **az olasz jogalkotó** a magánszemélyek tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáféréseinek konkrét végrehajtása során **nem lépte túl a rendelkezésére álló mérlegelési mozgásteret**.

Végül a Bíróság úgy véli, hogy **az uniós jog⁴ lehetővé teszi, hogy Olaszországban a kereskedelmi kamarákat**, így tehát

nem bírósági közigazgatási szerveket **bízzanak meg azzal a feladattal, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférés alóli felmentésekről határozzanak.**⁵ Amennyiben azonban ilyen felmentés megadására nem kerül sor, az érintett tényleges tulajdonosoknak **lehetőséget kell biztosítani ideiglenes jogi védelem igénybevételére.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az [ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Kövesse a híreket!

¹ A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i [\(EU\) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#). Ezt az irányelvet a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i [\(EU\) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) módosította. A jelen ügyben a 2015/849 irányelv módosított változatát kell alkalmazni.

² Közelebbről, az államtanács lényegében azt kívánta megtudni, i) hogy a jogbiztonság elvére tekintettel érvényes-e a 31. cikknek a 2018/843 irányelvel módosított változata szerinti (1), (2) és (10) bekezdése, ii) hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 8. cikkére tekintettel érvényes-e annak a 2018/843 irányelvel módosított változata szerinti (4) bekezdése c) pontja, iii) hogy ellentétes-e annak a 2018/843 irányelvel módosított változata szerinti (1) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az olasz jog szerinti vagyonkezelő társaságok által kötött vagyonkezelői megbízások (mandato fiduciario) az e rendelkezés értelmében vett „egyéb jellegű jogi konstrukciók” fogalma alá tartoznak, iv) hogy ellentétes-e annak a 2018/843 irányelvel módosított változata szerinti (4) bekezdése c) pontjával az a nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférést a magánszemélyek számára, és v) hogy ellentétes-e annak a 2018/843 irányelvel módosított változata szerinti (7a) bekezdésével az a nemzeti szabályozás, amely egy nem bírósági közigazgatási szervet ruház fel hatáskörrel arra, hogy felmentést adjon a bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférés tekintetében.

³ A módosított 2015/849 irányelv 31. cikkének (1) bekezdése.

⁴ A módosított 2015/849 irányelv 31. cikke (7a) bekezdésének értelmezése útján.

⁵ Amennyiben a hozzáférés a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos cselekvőképtelen vagy kiskorú.